
KEHF SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığıyorum.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Kehf 18/1)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا

Her şeyi mükemmel yapmak, kuluna bu kitabı indiren ve bu kitapta bir eğrilik oluşturmayan Allah'a özgüdür.

(Hud 11/1)

الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

ELİF! LÂM! RÂ! Bu öyle bir kitaptır ki âyetleri hem muhkem kılınmış hem de doğru kararlar veren ve her şeyin iç yüzünü bilen Allah tarafından açıklanmıştır.

(Hud 11/2)

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

Böyle olması, Allah'tan başkasına kul olmayasınız diyedir. Ben de o kitapla sizi uyan ve müjdeleyen kişiyim.

(Zümer 39/27)

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Biz bu Kur'an'da insanlar için her konuyu örnekledik ki akıllarını başlarına toplasınlar.

(Zümer 39/28)

فُرَأْنَا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Örneği, çarpıklığı olmayan Arapça âyetler kümesi halinde verdik ki kendilerini koruyabilsinler.

(Kehf 18/2)

فَيَّمَا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

Kuluna bunu dosdoğru bir kitap olarak indirmiştir ki kendi katından gelecek çetin bir baskıya karşı uyarıda bulunsun ve iyi işler yapan müminler için de güzel bir ödül müjdesin.

(İsra 17/9)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

Bu Kur'ân, en doğru olanı gösterir. İyi işler yapan müminlere, kendileri için büyük bir ödül olduğunu müjdelir.

(Fâtır 35/24)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

Bu gerçeği seninle birlikte gönderdik ki, müjdeler veresin ve uyarılarda bulunasın. Her toplumun geçmişinde mutlaka bir uyarıcı bulunmuştur.

(Mümin 40/15)

رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

O, dereceleri yükseltir, Arş'ın Sahibidir. Allah, kendi emrini içeren ruhu, melekleri aracılığı ile kullarından seçtiği kişiye verir ki Allah'ın huzuruna çıkma günü konusunda uyarılarda bulunsun.

(Ahkaf 46/12)

وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُبَشِّرَ لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce Musa'nın kitabı vardı; hem bir rehber hem de Allah'ın ikramıydı. Onu tasdik eden bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki yanlış yapanları uyarısın ve güzel davrananlar için de bir müjde olsun.

(Kehf 18/3)

مَا كَثِيرٌ فِيهِ آدَاءٌ

Onlar orada sonsuza dek kalacaklardır.

(Nisa 4/167)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا

Kâfirlik ederek ayetleri görmezlikte direnen ve Allah'ın yolundan çıkanlar, yanlış yola girmiş, kaybolup gitmiş olurlar.

(Nisa 4/168)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

Kâfirlik ederek ayetleri görmezlikte direnen ve yanlış yapanları ise Allah bağışlamayacak, doğru bir yola da yöneltmeyecektir.

(Nisa 4/169)

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

Onları yalnızca cehennem yoluna yöneltcektir. Orada ölümsüz olarak sonsuza dek kalacaklardır. Bu, Allah için kolaydır.

(Nisa 4/122)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanları da ölümsüz olarak sonsuza dek kalmak üzere içinden ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan vaadidir. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

(Ahzab 33/64)

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

Şüphesiz ki Allah, ayetleri görmezlikte direnen kâfirleri dışlamış ve onlar için alevli bir ateş hazırlamıştır.

(Ahzab 33/65)

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

Orada ölümsüz olarak sonsuza dek kalacaklar, kendilerine bir veli /yakın ve yardım edecek birini de bulamayacaklardır.

(Talak 65/11)

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

Size, Allah'ın birbirini açıklayan ayetlerini okuyan bir elçi gönderdi ki inanıp güvenen ve iyi işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Kim Allah'a inanıp güvenir ve iyi iş yaparsa Allah onu, ölümsüz olarak sonsuza kadar kalmak üzere, içinden ırmaklar akan bahçelere yerleştirir. Allah, ona rızkın güzelini verir.

(Cin 72/23)

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

Benim görevim, Allah'tan geleni, O'nun gönderdiklerini tebliğden ibarettir. Kim Allah'a ve elçisine karşı gelirse yeri cehennem ateşidir. Onlar orada ölmezler, sonsuza dek kalırlar.

(Kehf 18/4)

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

Bir de Kitabın, “Allah çocuk edindi” diyenleri uyaracak olmasıdır.

(Bakara 2/116)

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٍ

“Allah çocuk edindi!” dediler. O'nun çocuğa ne ihtiyacı olur! Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur, hepsi O'na boyun eğer.

(Tevbe 9/30)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

Yahudiler; “Üzeyir Allah'ın oğludur” dediler. Hristiyanlar da “Mesih Allah'ın oğludur” dediler. Bunlar, onların dillerine doladıkları sözlerdir. Önceki kâfirlerin ağız ile konuşuyorlar. Allah canlarını alsın! Bu yanılsa nasıl sürükleniyorlar?

(Meryem 19/88)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

“Rahman çocuk edindi” dediler.

(Meryem 19/89)

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

Gerçekten çok çirkin bir söz söylediler.

(Meryem 19/90)

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

Bundan dolayı neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak ve dağlar çökecekti.

(Meryem 19/91)

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

Bunlar sırf “Rahman’ın çocuğu var” dedikleri için olacaktı.

(Meryem 19/92)

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Rahman’ın çocuk edinmesi olacak şey değildir.

(Meryem 19/93)

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi kul olarak Rahman’ın huzuruna gelirler.

(Meryem 19/94)

لَقَدْ أَحْصَيْتَهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

Allah, onların hepsini teker teker sayıp hesabını çıkarmıştır.

(Kehf 18/5)

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِإِبَائِهِمْ كِبَرَتْ كَلِمَةٌ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

Allah’ın çocuğu olduğuna dair onların elinde bir bilgi olmadığı gibi atalarının elinde de yoktur. Ağzlarından ne ağır sözler çıkıyor! Onlar sadece yalan söylüyorlar.

(Enbiya 21/25)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

Senden önce gönderdiğimiz her elçiye mutlaka şunu bildirmişizdir: “Benden başka ilah yoktur, kulluğu bana yapın.”

(Enbiya 21/26)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

“Rahman evlat edindi” dediler. Allah’ın onunla ilgisi olmaz. Evlat dedikleri kişiler ikram görmüş kullardır.

(Enbiya 21/27)

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

İlk sözü onlar söyleyemezler. Onlar, Allah’ın emriyle iş yaparlar.

(Zuhruf 43/81)

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ

De ki “Rahman’ın çocuğu olsa ona, herkesten önce ben kulluk ederim.

(Kehf 18/6)

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

Bu söze inanmazlarsa üzülyor, arkalarından kendini tüketecek gibi oluyorsun.

(Ta Ha 20/2)

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

Sana bu Kur’an’ı, mutsuz olasın diye indirmedik.

(Ta Ha 20/3)

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

Allah’tan korkanlar için akıllarından çıkarmayacakları bir bilgi olsun diye indirdik.

(Şuara 26/3)

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

İnanmayacaklar diye kendini tüketecek gibisin.

(Şuara 26/4)

إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

Gerek görseydik gökten üzerlerine öyle bir ayet indirirdik ki karşısında başları öne eğilirdi.

(Kasas 28/56)

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Sen istediğini doğru yola getiremezsin ama Allah, yapması gerekeni yapanı doğru yola getirir. Kimin doğruya yöneldiğini en iyi o bilir.

(Secde 32/13)

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“Yola gel” diye emretsek herkesi yola getirirdik, fakat şu sözün bana ait olduğu doğrudur: “Cehennemi cinler ve insanlarla dolduracağım.”

(Kehf 18/7)

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

Biz, yeryüzündeki her şeye bir çekicilik verdik ki kimin işi daha güzel olacak diye onları yıpratıcı bir imtihandan geçirelim.

(Bakara 2/155)

وَلِنَبْلُوَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ

Mallarınızdan, canlarınızdan ve ürünlerinizden eksilterek, sizi biraz korku ve biraz açlıkla yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz, bundan kaçış olmaz. Sen sabırlı davrananlara müjde ver.

(Al-i İmran 3/14)

رُزْقًا لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَالِ

Kadınlar, çocuklar, yığınla altın ve gümüş, cins atlar, büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar ve ürünler insana, içi gidecek kadar süslü gösterilmiştir. Bunlar, dünya hayatının menfaatleridir. Kalıcı güzellikler, Allah katındadır.

(Kehf 18/46)

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

Mal ve evlat, dünya hayatının çekici nimetleridir. Kalıcı olan iyi işler ise Rabbin katında sevap olarak da umut olarak da daha hayırlıdır.

(Mülk 67/2)

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ

Ölümü ve hayatı yaratan odur. Bunlar; hanginiz daha güzel iş yapacak diye sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek içindir. O güçlüdür, bağışlayıcıdır.

(Kehf 18/8)

وَأِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

Hâlbuki orada olan her şeyi yok edip kuru bir yüzeye çevireceğiz.

(İbrahim 14/48)

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

O gün Yerin farklı bir yere, göklerin de farklı göklere dönüştürüleceği, herkesin, tek ve her şeyi emri altına almış olan Allah'ın huzuruna çıkacağı gündür.

(Kehf 18/47)

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَا لَهُمْ فَلَمَّ نُغَادِرُ مِنْهُمْ أَحَدًا

Bir gün dağları yürüteceğiz, yeri çıplak ve dümdüz bir halde göreceksin. Onları bir araya toplayacağız. Birini bile bırakmayacağız.

(Kehf 18/48)

وَعَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

Sıralar halinde Rabbinin huzuruna çıkarılırlar: "Karşımıza, ilk yarattığımız gibi geldiniz. Oysa sizin için buluşma yeri ve zamanı belirlemeyeceğimizi sanmıştınız."

(Ta Ha 20/105)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا

Sana dağları soruyorlar. De ki "Rabbim onları kül gibi savuracaktır,

(Ta Ha 20/106)

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

Yerlerini de aynı seviyede dümdüz bırakacaktır.

(Ta Ha 20/107)

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

Orada bir eğiklik de bir yükseklik de göremeyeceksin!

(Kehf 18/9)

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا

Yoksa sen mağara arkadaşları ve sayıları hakkındaki ayetlerimizi şaşkırtıcı mı buldun?

(Kehf 18/21)

وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّ عُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا

İnsanlar bunların durumunu aralarında tartıştıkları bir sırada, bunları birden bire karşılına çıkardık ki böylece Allah'ın sözünün doğru olduğunu, kıyamet saatinde şüphe edilemeyeceğini bilsinler. Sonra dediler ki "Onların üzerine bir anıt yapın. Rableri onları çok iyi bilir." Sözü dinlenenler dediler ki "Onların üzerine bir mescit yapacağız."

(Kehf 18/22)

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ
سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً
ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

Karanlığa taş atarak "Onlar üç kişiydiler, dördüncüsü köpekleriydi" diyeceklerdir. Bir kısım da "Onlar beş kişiydi, altıncısı köpekleriydi." derler. "Yediydiler, köpekleriyle sekiz" diyenler de vardır. De ki "Onların sayısını Rabbim bilir; başka bilen de pek azdır." Onun için bu konuda, açıkça belli olan şey dışında onlarla tartışma ve onların hiçbirinden bir görüş isteme.

(Kehf 18/10)

إِذْ أَوْى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

Bir gün birkaç genç, mağaraya sığınarak şöyle demişlerdi: "Rabbimiz! Bize kendi katından ikramda bulun ki bu işin içinden olgunlukla çıkalım."

(Bakara 2/186)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

Kullarım beni sana sorarlarsa, ben onlara yakınlım. Bana dua edenin duasına karşılık veririm. Onlar da benim çağırma cevap versinler ve bana güvensinler ki olgunlaşabilsinler.

(Bakara 2/256)

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Dinde hiçbir zorlama olamaz; olgunluk sapkınlıktan iyice ayrılmıştır. Kim azgınları tanımaz da Allah'a inanıp güvenirse, kopması imkânsız en sağlam kulpa yapışmış olur. Her şeyi dinleyen ve bilen Allah'tır.

(Kehf 18/11)

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

Sonra o mağarada, kulakları üstünde yıllar yılı kalacak bir kalkan oluşturduk.

(Kehf 18/12)

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

Sonra onları uyandırdık ki kaldıkları süreyi, iki taraftan hangisinin daha iyi saydığını bilelim.

(Kehf 18/13)

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاَهُمْ هُدًى

Sana onların haberini tüm ayrıntısıyla doğru bir şekilde anlatıyoruz. Onlar, Rablerine inanıp güvenmiş birkaç gençti. Biz de onların hidayetini artırmıştık.

(Meryem 19/76)

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

Allah doğru yola girenlerin hidayetini artırır. Kalıcılığı olan iyi işler ise Rabbinin katında hem karşılık bakımından hem de sonuç bakımından daha iyidir.

(Ankebut 29/69)

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

Biz uğrumuzda elinden geleni yapanları elbette yollarımıza yönlendiririz. Allah elbette güzel davrananlarla beraberdir.

(Kehf 18/14)

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهَا إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا

Kalplerini de sağlamlaştırmıştık. Kalkıp demişlerdi ki "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Biz onunla aramıza bir ilah koyup yalvarmayız. Öyle olsa saçmalamış oluruz.

(Al-i İmran 3/200)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler! Sabredin, sabırda yarışın, sağlam durun ve Allah'a karşı yanlış yapmaktan sakının ki umduğunuza kavuşabilirsiniz.

(Yunus 10/104)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

De ki: "Ey insanlar! Benim dinim hakkında ikilem içindeyseniz bilin ki ben sizin Allah ile arınıza koyup kulluk ettiklerinize kulluk etmem ama sizi vefat ettirecek olan Allah'a kulluk ederim. Bana müminlerden olmam emredildi."

(Yunus 10/105)

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Sen yüzünü dosdoğru bu dine çevir. Sakın müşriklerden olma.

(Yunus 10/106)

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ

Sana yarar sağlamayacak ve zarar da veremeyecek şeyleri Allah ile arana koyup da onlara yalvarma. Eğer öyle yaparsan kesinlikle yanlış yapanlardan olursun.

(Kehf 18/15)

هُؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

Şunlar bizim halkımız; tutup Allah ile aralarına ilahlar koymuşlar. Onların varlıklarını ispatlayan bir belge getirmeleri gerekmez mi? Bir yalanı Allah'a mâl edenden daha yanlışını yapan kim olabilir?"

(Yunus 10/69)

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

De ki: "Kendi yalanlarını Allah'a mâl edenler, umduklarına kavuşamayacaklardır."

(Hac 22/71)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
نَصِيرٍ

Allah'ın, hakkında hiçbir belge indirmediği veya hakkında bir bilgilerinin olmadığı şeyi Allah ile aralarına koyup kulluk ederler. Bu yanlış yapanların, hiçbir yardımcısı olmaz.

(Kehf 18/16)

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا

"Onlardan ve Allah'ın dışında taptıkları adamdan kurtulduğunuzda hemen mağaraya girin ki Rabbiniz size ikramını genişletsin ve işinizi kolaylaştırsın."

(Kehf 18/17)

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ
الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا

Orada olsaydım güneş doğunca mağaralarının sağ tarafından kayıp gittiğini, battığı sırada da onları soldan yalayıp geçtiğini görürdüm. Onlar ise mağaranın geniş bir yerindeydiler. İşte bu, Allah'ın ayetlerindedir. Allah'ın, doğru yolda olduğunu onayladığı kişi hidayete ermiş olur. Yoldan saptığını onayladığı kişiler için de yol gösterecek bir dost bulamazsın.

(Kehf 18/18)

وَتَحْسَبُهُمْ آيْقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ
بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَأَمْلَأْتَ مِنْهُمْ رُعبًا

Onları sağa sola döndürdüğümüzde uyanık olduklarını sanırdın; hâlbuki uzun bir uykuya dalmışlardı. Köpekleri de önayaklarını dışarıya doğru uzatmıştı. Onlara göz atsaydın için korku ile dolar, arkanı dönüp kaçırdın.

(Kehf 18/19)

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

İşte böyle... Onları kaldırdık ki birbirlerinin tahminlerini öğrensinler. İçlerinden biri: "Ne kadar kaldınız?" diye sordu. "Bir gün, belki de bir günden az" dediler. Hepsi birden: "Ne kadar kaldığımızı Rabbimiz bilir. Birimizi şu gümüş para ile kente gönderelim de hangi yiyecek daha iyi ise bize ondan karnımızı doyuracak şeyler getirsin. Çok dikkatli davransın; bizi kimseye sezdirmesin" diye ilave ettiler.

(Kehf 18/20)

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا

"Çünkü ellerine geçirseler taşıyarak bizi öldürürler ya da kendi dinlerine döndürürler de sonsuza kadar umduğumuza kavuşamayız."

(Kehf 18/21)

وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا

Öteki insanlar bunların durumunu aralarında tartıştıkları bir sırada, bunları birden bire karşlarına çıkardık ki böylece Allah'ın sözünün doğru olduğunu, kıyamet saatinde şüphe edilemeyeceğini bilsinler. Sonra dediler ki "Onların üzerine bir anıt yapın. Rableri onları çok iyi bilir." Sözü dinlenenler dediler ki "Onların üzerine bir mescit yapacağız."

(Kehf 18/22)

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

Karanlığa taş atarak "Onlar üç kişiydiler, dördüncüsü köpekleriydi" diyeceklerdir. Bir kısım da "Onlar beş kişiydi, altıncısı köpekleriydi." derler. "Yediydiler, köpekleriyle sekiz" diyenler de vardır. De ki "Onların sayısını Rabbim bilir; başka bilen de pek azdır." Onun için bu konuda, açıkça belli olan şey dışında onlarla tartışma ve onların hiçbirinden bir görüş isteme.

(Kehf 18/23)

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكِ غَدًا

"Hiçbir iş için: "Ben bunu yarın yapacağım" deme,

(Kehf 18/24)

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا

"Allah tercihimizi onaylarsa" dersin o başka. Unutursan Rabbini hatırla ve de ki "Belki Rabbim beni bundan daha iyi bir işe yöneltir."

(Kehf 18/25)

وَأَلْبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

Onlar mağaralarında üç yüz sene kaldılar. Buna dokuz sene daha eklediler.

(Kehf 18/26)

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

De ki "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerde ve yerde bütün gizli bilgiler ondadır. O, görür ve dinler. Onlar için Allah ile aralarına koyabilecekleri bir veli yoktur. Allah, hâkimiyetine kimseyi ortak etmez.

(Kehf 18/27)

وَإِنلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا

Rabbinin Kitabından sana vahyedilene oku. O'nun kelimelerini değiştiren yoktur. O'ndan başka sığınacak bir yer de bulamazsın.

(Enam 6/34)

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنظَرْنَاهُمْ نَصْرَنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِ الْمُرْسَلِينَ

Senden önce nice elçiler yalancı yerine kondu. Yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen sabrettiler. Nihayet yardımımız ulaştı. Allah'ın kelimelerini değiştiren yoktur. İşte o elçilerin haberinden bir kısmı sana da gelmiş oldu.

(Enam 6/115)

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Rabbinin kararı, doğru ve dengeli olma bakımından tamamlanmıştır. Onun kelimelerini değiştiren yoktur. O daima dinleyen ve bilendir.

(Kehf 18/28)

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

Rablerinin yüzlerine bakmasını isteyerek sabah akşam ona yalvaranlarla birlikte sen de sabret. Dünya hayatının çekiciliğine kapılıp gözlerini onlardan ayırma. Gönlünü zikrimize karşı ilgisiz bulduğumuz, arzularına uymuş ve işi gücü aşırılık olan kişiye uyma.

(Bakara 2/45)

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

Sabırlı davranarak ve namaz kılarak yardımı doğrudan Allah'tan isteyin. Bu, Allah'a saygısı olanlardan başkasına ağır gelir.

(Hicr 15/88)

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ
لِلْمُؤْمِنِينَ

Onlardan kimine verdiğimiz kat kat nimetlere gözlerini dikme ve onlara karşı üzülme. Sen inanıp güvenenlere kol kanat ol.

(Nahl 16/127)

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

Sen sabret; senin sabrın sadece Allah'ın yardımı ile olur. Onlar için üzülme. Kurdukları tuzaktan dolayı sıkıntıya girme.

(Nahl 16/128)

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

Allah, çekinerek kendini koruyanlar ve iyi davranış gösterenlerle beraberdir.

(Ta Ha 20/130)

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ
أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

Onlar ne derlerse desinler, sen sabret. Güneşin doğuşundan önce, batmasından önce ve gecenin bölümlerinde her şeyi güzel yaptığından dolayı Rabbine ibadet et. Gündüzün bölümlerinde de ibadet et; belki memnun kalırsın.

(Ta Ha 20/131)

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ
رَبِّكَ خَيْرٌ وَابْقَىٰ

Dünya hayatının süsü olarak, kendilerini imtihan için üst üste nimetler verdiğimiz kişilere imrenme. Rabbinin vereceği rızık daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

(Kehf 18/29)

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهَمَّ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ
وَسَاءَتْ مُرْتَقًا

De ki: Gerçekler Rabbinizdendir. İmanı tercih eden inansın, görmezden gelmeyi tercih eden de kâfir olsun. Yanlış yapanlar için kendilerini çepeçevre kuşatacak bir ateş hazırladık. Yardım isterlerse erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su verilir. Ne kötü içecektir o; ne kötü yerdir orası!

(Enam 6/149)

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَايَكُمْ أَجْمَعِينَ

De ki “Herkesi susturan Allah’ın delilidir. Yapılması gerekeni Allah yapsaydı elbette hepinizi yola getirirdi.

(Secde 32/13)

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

“Yola gel” diye emretsek herkesi yola getirirdik, fakat şu sözün bana ait olduğu doğrudur: “Cehennemi cinler ve insanlarla dolduracağım.”

(Kehf 18/30)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanlar bilsinler ki biz, güzel işler yapanların ödülünü zayı etmeyiz.

(Araf 7/170)

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

Kitaba sıkı sarılıp namazı tam kılanlara gelince; biz iyiliğe çalışanların ödülünü zayı etmeyiz.

(Ankebut 29/7)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا
يَعْمَلُونَ

İnanıp güvenen ve iyi işler yapmış olanların kötü işlerini örtecek ve onları, yaptıklarının en güzeli ile ödüllendireceğiz.

(Kehf 18/31)

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا

Kahıcı cennetler işte onlar içindir. Önlerinden ırmaklar akacak, altın bilekliklerle süslenecekler, ince ipekten ve atlastan yeşil elbiseler giyecekler ve koltuklara kurulacaklardır. Ne güzel karşılıktır o, ne güzel çevredir orası!

(Hac 22/23)

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

İnanıp güvenen ve iyi işler yapan tarafı ise Allah, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Onlara altın bileklikler ve inciler takılacak, oradaki elbiseleri ipekten olacaktır.

(Hac 22/24)

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

Onlar sözün güzeline yöneltilmiş, her şeyi mükemmel yapanın yoluna kabul edilmiş kimselerdir.

(Fatr 35/31)

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

Sana vahyettiğimiz bu kitap bir gerçektir, kendinden öncekileri tasdik edendir. Şüphesiz Allah, kullarının durumundan haberdar olan ve onları görendir.

(Fatr 35/32)

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

Sonra, kullarımızdan seçtiğimiz kimseleri, Kitaba mirasçı kıldık. Onlardan kimi kendine karşı yanlış yapar, kimi orta halli davranır. Kimi de Allah'ın onayıyla hayırlı işlerde en önde olur ki bu, büyük bir lütuftur.

(Fatr 35/33)

جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

Onlar Adn cennetlerine gireceklerdir. Onlara altın bileklikler ve inciler takılacak, oradaki elbiseleri ipekten olacaktır.

(Fatır 35/34)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

Orada şöyle diyeceklerdir: "Her şeyi mükemmel yapmak, bizden her türlü üzüntüyü gideren Allah'a övgüdür. Rabbimiz gerçekten çokça bağışlayan, üzerine düşeni eksiksiz yapandır."

(İnsan 76/21)

عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَّوهُمْ رَبُّهُمْ سَرَّابًا
طَهُورًا

Cennetliklerin üzerinde ince ve kalın ipekten yeşil giysiler olur; gümüş bilekliklerle bezendirilirler. Rableri onlara tertemiz içecekler içerir.

(İnsan 76/22)

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا

Bütün bunlar, emeğinize karşılıktır. Çalışmalarınız teşekkürle karşılanmıştır.

(Kehf 18/32)

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زُرْعًا

Onlara şu iki adamı örnek ver: Birine iki üzüm bağı verdik; etrafını hurma ağaçlarıyla çevirdik; bahçelerin ortasında da bir ekinlik oluşturduk.

(Kehf 18/33)

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا

Bağların ikisi de ürününü vermiş, hiçbir kusuru da yok. İkisinin arasından akıttığımız bir derinlik var.

(Kehf 18/34)

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

Adam güzel bir gelir sağlamış; arkadaşıyla konuşurken şöyle diyor: "Benim malım seninkinden çok, adamlarım da daha güçlü."

(Kehf 18/35)

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

Adam, bahçesine girip kendine kötülük ederek diyor ki "Buranın harap olacağını hiç sanmam.

(Kehf 18/36)

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا

Kıyamet saati diye bir şeyin olacağını da hiç sanmam ama şurası bir gerçek ki eğer Rabbimin huzuruna çıkarılsam kesinlikle bundan daha iyisini bulurum."

(Kehf 18/37)

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّيَكَ رَجُلًا

Konuşurken arkadaşı ona diyor ki "Seni topraktan, sonra dölllenmiş yumurtadan yaratani, sonra da adam edeni görmezlikten mi geliyorsun?"

(Kehf 18/38)

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

Bana göre o Allah'tır; Benim Rabbimdir. Ben hiç kimseyi Rabbime ortak saymam.

(Kehf 18/39)

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنًا أَمَّا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

Bahçene girdiğinde keşke şöyle deseydin: Allah gerekeni yapmış! Buna Allah'tan başka kimsenin gücü yetmez. Beni mal ve evlat yönünden aşağı görüyorsan yine gör.

(Kehf 18/40)

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

Bakarsın Rabbim bana senin bahçenden iyisini verir; seninkine de gökten hesabımı görececek bir şey gönderir de çıplak ve kaygan bir yüzeye çevirir.

(Kehf 18/41)

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غُورًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلْبًا

Ya da suyu çekilir de bir daha arasan da bulamazsın onu.

(Kehf 18/42)

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ
يَا لَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا

Ve ürünü kuşatıldı. Bahçe, çardakları üzerinde boş bir yığın halini aldı. Yaptığı harcamaya karşılık ellerini ovuşturup şöyle demeye başladı: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak saymasaydım."

(Kehf 18/43)

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا

Zaten Allah'tan başka ona yardım edecek kimse olmadı ve bir yardım da görmedi.

(Kalem 68/26)

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَّالُّونٌ

Bahçeyi görünce: "Biz, kesinlikle başka bir yere geldik!" dediler.

(Kalem 68/27)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

"Hayır hayır, biz yoksun bırakıldık!"

(Kalem 68/28)

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

Dengeli olanları söze karıştı: "Size, 'Allah'ın emrine uysanız!' dememiş miydim?"

(Kalem 68/29)

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Hep bir ağızdan, "Rabbimiz! Sana boyun eğeriz. Biz yanlışlar içindeyiz!" dediler.

(Kalem 68/30)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَامُونَ

Dönüp birbirlerini suçlamaya başladılar:

(Kalem 68/31)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ

“Yazık bize! Biz azgınlardan olduk.

(Kalem 68/32)

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ

Rabbimizin, bunun yerine daha iyisini vermesini bekleriz. Rabbimizin bol ikramını umarız.” dediler.

(Kalem 68/33)

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلِلْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

İşte azap böyle olur! Ahiretteki azap daha büyüktür. Keşke bilselerdi!

(Kehf 18/44)

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

Böyle kara bir günün dostu, gerçeğin kendisi olan Allah'tır. En hayırlı karşılığı verecek olan da işlerin sonunu hayırlı kılacak olan da odur.

(Kehf 18/45)

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا

Onlara dünya hayatının örneğini ver. Bu hayat gökten indirdiğimiz su gibidir. O su sebebiyle yerin bitkisi sarmaş dolaş olur, sonra kurur da rüzgâr onu kapıp götürür. Allah, her şeyi bir ölçüye göre yapar.

(Yunus 10/24)

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ
النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ
عَلَيْهَا أَنيَّهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ
الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Dünya hayatı tıpkı gökten indirdiğimiz bir suya benzer. O su sebebiyle insanların ve havanların beslediği bitkiler sarmaş dolaş olur. Derken toprak donanır ve bütün süslerini takınır. Toprak sahipleri, çıkacak ürünü hesaplayabilecekleri kanaatine vardıkları bir sırada o yere emrimiz, gece veya gündüz gelir de onu yolunmuş hale getiririz; sanki bir gün önce orada herhangi bir ürün yokmuş gibi olur. İşte biz, düşünen bir topluluğa, âyetlerimizi böyle ayrıntılı olarak anlatırız.

(Hadid 57/20)

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ

Bilin ki dünya hayatı bir oyun, bir oyalanma, bir süs, mallar ve çocuklarla övünme yarışından ibarettir. Bu hayat, bitirdiği bitkilerle çiftçileri hayran bırakan bereketli yağmura benzer. Sonra bitki kurur; onu sararmış görürsün, arkasından da çer-çöpe dönüşür. Ama Ahirette hem ağır bir azap hem de Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir yararlanma dışında bir şey değildir.

(Kehf 18/46)

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ
أَمَلًا

Mal ve evlat, dünya hayatının çekici nimetleridir. Kalıcı olan iyi işler ise Rabbin katında sevap olarak da umut olarak da daha hayırlıdır.

(Al-i İmran 3/14)

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْمَأَبِ

Kadınlar, çocuklar, yığınla altın ve gümüş, cins atlar, büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar, ürünler insana, içi gidecek kadar süslü gösterilmiştir. Bunlar, dünya hayatının menfaatleridir. Kalıcı güzellikler, Allah katındadır.

(Al-i İmran 3/15)

قُلْ أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ بِحَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

De ki "Size onlardan daha iyisini söyleyeyim mi? Kendini koruyanlar için Rableri katında, ölümsüz olarak kalacakları, içinden ırmaklar akan bahçeler, kusursuz hale getirilmiş eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah kullarını görmektedir."

(Kehf 18/47)

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَا هُمْ فَلَمَّ نُغَادِرُ مِنْهُمْ أَحَدًا

Dağları yürüteceğimiz gün yeri çıplak bir halde göreceksin. Bir tek eksik bırakmadan onları bir araya toplamış olacağız.

(İbrahim 14/42)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

Sakın Allah'ı, yanlışlar içinde olanların yaptıklarından habersiz sanma! O sadece, onlara gözlerin yuvalarından fırlayacağı bir güne kadar süre vermektedir.

(İbrahim 14/43)

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤْسِهِمْ لَا يَزِنُذُ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ

O gün, başlarını dikmiş, tek bir yöne odaklanmış halde koşarlar. Gözleri fal taşı gibi, içleri bomboştur.

(İbrahim 14/44)

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجِبْ
دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ

İnsanları, başlarına azabın geleceği günle ilgili olarak uyar. Yanlış yapmış kimseler şöyle derler: "Rabbimiz! Bize kısa bir süre ver de çağrına olumlu karşılık verelim ve elçilerine uyalım". "Daha önceden yemin etmemiş miydiniz, hani sizin sonunuz gelmeyecekti!"

(İbrahim 14/45)

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ
الْأَمْثَالَ

Kendilerini yanlışlar içine sokanların yerlerine yerleşmiştiniz. Onlara nasıl davrandığımız da sizin için ayan beyan ortaya çıkmıştı. Size nice örnekler de vermiştik."

(İbrahim 14/46)

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

Onlar planlarını kurdular ama planları Allah'ın gözlemi altındadır. Kurdukları planlar isterse dağların yerinden oynaması için olsun.

(İbrahim 14/47)

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَعَدِّهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

Sakin Allah'ın, elçilerine verdiği sözden cayacağını sanma! Allah daima üstündür, hak edildiği kadar ceza verir.

(İbrahim 14/48)

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

Yerin farklı bir yere, göklerin de farklı göklere dönüştürüleceği gün, herkesin, tek ve her şeyi emri altına almış olan Allah'ın huzuruna çıkacağı gündür.

(İbrahim 14/49)

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

O gün, suçluları, zincirlere vurulmuş olarak göreceksin.

(İbrahim 14/50)

سَرَابِئُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهُهُمُ النَّارُ

Elbiseleri katrandan olacak, yüzlerini de ateş bürüyecektir.

(İbrahim 14/51)

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مِمَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Bu, Allah'ın, herkese kazancının karşılığını vermesi içindir. Allah hesabı çabuk görür.

(Kehf 18/48)

وَعَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

İnsanlar sıralar halinde Rabbinin huzuruna çıkarılırlar. "Karşımıza, ilk yarattığımız gibi tek tek geldiniz. Aslında sizin için buluşma yeri ve zamanı belirlemeyeceğimizi sanmıştınız."

(Enam 6/94)

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Allah tarafından onlara denecek ki “Size verdiklerimizi arkanızda bırakıp ilk önce yarattığımız gibi karşımıza tek tek geldiniz. İşlerinizde size eşlik edeceklerini kurguladığınız şefaatçilerinizi de yanınızda göremiyoruz. Aranız iyice açılmış; kuruntusunu ettikleriniz sizden savuşup kaybolmuşlar.”

(Hud 11/101)

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَّبِيبٍ

Biz onlara haksızlık yapmadık ama haksızlığı onlar kendilerine yaptılar. Rabbinin emri gelince, Allah ile aralarına koyarak yardım istedikleri ilahları işlerine yaramadı. Onlara katkıları, sadece zararlarını artırmak oldu.

(Hud 11/102)

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

Senin Rabbin, yanlışlar içine düşmüş kentleri yakaladığı zaman işte böyle yakalar. Onun yakalaması can yakıcıdır ve çetindir.

(Hud 11/103)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

Ahret azabından korkanlar için bunda ibretlik bir belge vardır. O gün bütün insanların toplanacağı gündür. O gün hazır bulunulacak gündür.

(Hud 11/104)

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ

Biz onu, sadece belirlediğimiz süre doluncaya kadar bekletiriz.

(Enbiya 21/104)

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

Bunu, göğü yazı tomarı dürer gibi düreceğimiz gün yapacağız. Yaratılışı da ilk başlattığımız hale çevireceğiz. Bu bizim sözüdür, onu mutlaka yapacağız.

(Kehf 18/49)

وَوَضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

Defterleri önlerine konulur. Günahkârların, defterde olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki "Eyvah! Bu nasıl defter ki küçük büyük bırakmadan hepsini sayıp dökmüş." Yaptıkları her şeyi karşılarında hazır bulurlar. Senin Rabbin kimseye yanlış yapmaz.

(Araf 7/37)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

Bir yalanı Allah'a atfeden veya âyetleri karşısında yalana sarılandan daha yanlış yapan kim olabilir? Defterlerinde yazılı suçlarının cezası onları bulacaktır. Elçilerimiz canlarını almaya gelince: "Hani o Allah'tan önce yardıma çağırdıklarınız?" diyecekler, onlar da "Kaybolup gittiler!" diye cevap vereceklerdir. Kendilerinin kâfir olduklarına bizzat şahitlik edeceklerdir.

(İsra 17/13)

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا

Her insanın uçup gider sandıklarını boynuna bağladık. Kıyamet günü ona ait bir defter çıkarırız. Açılmış bir şekilde onu karşılar.

(İsra 17/14)

اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

Ona şöyle denir: "Defterini oku; bugün kendi hesabımı kendine vermen yeterlidir".

(Mutaffifin 83/7)

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ

Sakin ha! Taşkınlık edenlerin kaydı Siccîn'de tutulur.

(Mutaffifin 83/8)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ

Siccîn'in ne olduğunu nereden bileceksin?

(Mutaffin 83/9)

كِتَابٌ مَرْقُومٌ

O, yazılı bir defterdir.

(Kehf 18/50)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

Bir gün meleklerle: "Âdem'e secde edin!" dedik. İblis'in dışındakiler hemen secde ettiler. Hâlbuki o da o cinlerden idi ama Rabbinin emrinden çıktı. Şimdi onu ve soyunu, en yakınlarınız olarak sizinle benim arama mı koyuyorsunuz? Hâlbuki o size düşmandır. Yanlışlar içinde olanların ne kötü tercihidir bu!

(Fatır 35/5)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

Ey insanlar! Allah'ın verdiği söz bütünüyle gerçektir; dünya hayatı sizi aldatmasın. Sakın o çok aldatan şeytan da sizi Allah ile aldatmasın.

(Fatır 35/6)

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

Şeytan size düşmandır; onu düşman bilin. O, taraftarlarını sadece alevli bir ateşin arkadaşı olmaya çağırır.

(Yasin 36/60)

الْمَ أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

Ey Âdem'in evlatları! Size sorumluluk yükledim mi? Şeytan'a kul olmayın, o açık düşmanınızdır,

(Yasin 36/61)

وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Bana kul olun, doğru yol budur" demedim mi?

(Yasin 36/62)

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

O, içinizden nice nesilleri yoldan çıkardı, aklınızı kullanmıyordunuz değil mi?

(Yasin 36/63)

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

İşte tehdit edildiğiniz Cehennem!

(Kehf 18/51)

مَا أَنشَدْنَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُتَّخَذُونَ
عَضُدًا

Onlara, göklerin ve yerin yaratılışını da kendi yaratılışlarını da göstermedim. Bu saptırıcıları iş gören olarak da tutmam.

(Kehf 18/52)

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
مَوْبِقًا

"Kurguladığımız ortaklarımızı çağırın" diyeceği gün onları çağıracaklar ama cevap vermeyeceklerdir. Aralarında bir uçurum oluşturmuştur.

(Bakara 2/165)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ
وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

Kimi insanlar, Allah'a benzer nitelikler yükleyerek, O'nunla aralarına koyduklarını ilah edinir ve onları, Allah'ı sever gibi severler. İnanıp güvenenlerin Allah sevgisi çok güçlüdür. Bu yanlış yapanlar, bütün gücün Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın cezasının, işledikleri suçla orantısını, o azabı gördüklerinde anlayacakları gibi keşke şimdiden anlasalar!

(Bakara 2/166)

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

Arkasından gidilen kişiler o gün, kendilerini takip edenleri terk ederler. Artık azabı görmüşler ve aralarındaki bütün bağlar kopmuştur.

(Kehf 18/53)

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

O suçlular ateşi görürler ve içine düşeceklerini anlarlar ama oradan dönme imkânı bulamazlar.

(Bakara 2/167)

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ
حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

Onları takip edenler şöyle derler: “Keşke elimizde bir fırsat olsa da burada bunların bizden uzak durdukları gibi biz de onlardan uzak dursak!” Allah yaptıklarını onlara, içlerini yakacak şekilde gösterecektir. Artık o ateşten çıkacak değillerdir.

(Fussilet 41/48)

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّجِيسٍ

Önceleri yardıma çağırıp durdukları kaybolur ve kendileri için bir kurtuluş yolu olmadığını anlarlar.

(Kehf 18/54)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

Biz bu Kur'an'da insanlar için her örneği, değişik biçimlerde verdik. İnsan ne kadar çok tartışan bir varlıktır!

(Al-i İmran 3/20)

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Seninle tartışılırsa de ki “Ben her şeyimle Allah’a teslim oldum; beni izleyenler de öyle!” Kendine Kitap verilenler ile ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim olurlarsa, yola gelmiş olurlar. Ama yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca ayetleri bildirmektir. Allah kullarını görür.

(İsra 17/89)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

Bu Kur'an'da insanlara her örneği değişik şekillerde vermişizdir. Ama insanların çoğu, nankörlük dışında her şeye direnir.

(Hac 22/8)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ

Öyle insanlar vardır ki yol gösterecek kimsesi ve aydınlatacak bir kitabı olmadan Allah hakkında bilgisizce tartışmaya girer.

(Hac 22/9)

ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

Bunu, Allah'ın yolundan saptırmak için kibirli bir hale bürünerek yaparlar. Böyle birinin hakkı bu dünyada rezil olmaktır. Kıyamet gününde de ona yangın azabını tattıracağız.

(Kehf 18/55)

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

Kendilerine doğru yolu gösteren biri çıktığında insanları inanıp güvenmekten ve Rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan nedir? Eskilerin başına gelenlerin gelmesini veya ahiret azabının karşılarında dikilmesini mi bekliyorlar?

(Enam 6/158)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا
خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

Bunlar ne bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Rabbinin gelmesini mi ya da Rabbinden ölüm belirtilerinin gelmesini mi? Rabbinden ölüm belirtileri geldiği gün evvelce inanıp güvenmemiş kimsenin imanı veya imanlı olarak iyilik etmemiş olanın iyiliği kendine fayda vermeyecektir. De ki "Bekleyin, biz de bekliyoruz."

(Nahl 16/33)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunlar ne bekliyorlar? Meleklerin gelmesini veya Rablerinin emrinin gelmesini mi? Onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara karşı bir yanlış yapmadı ama onlar yanlış kendilerine yapıyorlardı.

(Zuhruf 43/64)

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

İsa: Allah benim de Rabdim, sizin de Rabbinizdir. O'na kul olun; doğru yol budur."

(Zuhruf 43/65)

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ

Sonra onlardan farklı kesimler ihtilafa düştüler. Bu yanlış yapanların, o acıklı günün azabından çekecekleri var."

(Zuhuf 43/66)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Onlar, kıyamet saatinin ansızın gelip çatmasından başka ne bekliyorlar? Farkına bile varamazlar.

(Zuhuf 43/67)

الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

Allah'tan çekinerek kendini korumuş olanlar dışındaki samimi dostlar, o gün birbirine düşman kesilirler.

(Kehf 18/56)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوعًا

Biz elçileri sırf müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Onları görmezlikten gelen kâfirler, ayetlerimi ve yapılan uyarıları eğlenceye alır, uydurma şeylerle, o gerçeği ortadan kaldırmaya çalışırlar.

(Enam 6/48)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Biz elçileri yalnız birer müjdeci ve uyarıcı olarak göndermişizdir. Onlara inanıp güvenen ve kendini düzeltenler artık ne bir korku duyar ne de üzülrler.

(İsra 17/81)

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

De ki "Gerçek geldi, uydurmalar yok oldu. Çünkü uydurma olan yok olup gider."

(Enbiya 21/17)

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

Kendimize eğlence arasaydık onu kendi katımızda oluştururduk. Yapsak böyle yapardık.

(Enbiya 21/18)

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

Yok, bu gerçeği o uydurmanın tepesine indiririz de onun beynini dağıtır; o da beklenmedik bir şekilde yıkılıp gider. Yaptığınız nitelemelerden dolayı çekeceğiniz var!

(Kehf 18/105)

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا

Onlar, Rablerinin âyetlerini ve O'nunla karşılaşmayı göz ardı etmekte direnenlerdir. Bu yüzden yaptıkları işler boşa gider. Kıyamet gününde onlar için artık tartı kurmayız .“

(Kehf 18/106)

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا

İşte böyle. Ayetleri görmezlikte direnmelerine karşılık cezaları cehennemdir. Onlar, âyetlerimi ve elçilerimi hafife almışlardır.

(Kehf 18/57)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاہُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

Rabbinin âyetleri anlatılırken yan çizen ve elleriyle yaptıklarını unutan kişinin yaptığından daha yanlışını kim yapabilir? Sanki onu anlamasınlar diye kalpleri üzerine örtüler ve kulaklarının içine de bir ağırlık yerleştirmişizdir. Onları yola çağırırsan bu haldeyken asla yola gelmezler.

(Bakara 2/6)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Kâfirleri ister uyar ister uyarma, onlar için fark etmez; inanıp güvenmezler.

(Bakara 2/7)

حَتَّمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Sanki kalplerini ve kulaklarını Allah mühürlemiş, gözleri de perdelidir. Onların hak ettiği büyük bir azaptır.

(Enfal 8/22)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

Allah katında canlıların en kötüsü, aklını kullanmayarak sağırlık ve dilsizlik edenlerdir.

(Enfal 8/23)

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

Allah, onlarda bir hayır görseydi elbette dinletirdi. Dinletseydi bile yine de yüz çevirirlerdi.

(İsra 17/45)

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

Kur'ân okuduğunda, seninle Ahirete inanmayanlar arasına sanki görünmez bir engel koymuşuz.

(İsra 17/46)

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ
وَخُدَّهُ وَآلُوا عَلَى آذَانِهِمْ نُفُورًا

Anlamasınlar diye sanki kalplerinin üstüne örtüler ve kulaklarına ağırlıklar yerleştirmişiz gibi davranırlar.
Kur'ân'da Rabbini tek olarak andığında, nefretle sırtlarını dönerler.

(Kehf 18/58)

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ
يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا

Senin Rabbinin bağışlaması çok, ikramı boldur. Eğer onları kazandıklarına karşılık yakalasa ydı
vereceği azabı öne alırdı. Ama onların tehdit edildikleri bir gün vardır. O gün gelince ondan
başka sığınacak birini bulamayacaklardır.

(Ankebut 29/53)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ لَا آجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ

Senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar; o belirlenmiş ecel olmasaydı hemen gelirdi. O azap onlara, beklenmedik
bir anda ve fark edemedikleri bir şekilde gelecektir.

(Ankebut 29/54)

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

Senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar ha! Cehennem, nasıl olsa o kâfirleri saracak.

(Kehf 18/59)

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا

Yanlış yaptıkları için etkisiz bıraktığımız o kentler... Onlar için etkisiz bırakılma ile tehdit
edildikleri bir gün belirlemiştik.

(Şuara 26/204)

أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

Azabımızın bir an önce gelmesini mi istiyorlar?

(Şuara 26/205)

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

Hiç düşündün mü, onları yıllarca nimetlerden yararlandırırsak,

(Şuara 26/206)

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

Sonra tehdit edildikleri azap onlara gelse,

(Şuara 26/207)

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ

Yararlandırıldıkları nimetlerin onlara bir faydası olmaz!

(Şuara 26/208)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

Uyarıcıları olmayan hiçbir kenti helak etmedik.

(Ankebut 29/40)

فَكَأَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Onlardan her birini işlediği günah yüzünden yakaladık. Kimine taş-toprak savuran kasırga gönderdik, kimini yüksek bir ses yakaladı. Kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara asla yanlış yapmadı; yanlışı onlar, kendilerine yapıyorlardı.

(Kehf 18/60)

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا

Bir gün Musa genç arkadaşına şöyle dedi: "İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durup dinlenmeden gideceğim; isterse yıllarımı alsın."

(Kehf 18/61)

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا

İki denizin birleştiği yere varınca balıklarını unuttular. O da kayarak denize doğru yollandı.

(Kehf 18/62)

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

Oradan geçtikten sonra Musa genç arkadaşına dedi ki "Getir şu kuşluk yemeğimizi; bu yolculuk bizi iyice yordu."

(Kehf 18/63)

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

Delikanlı dedi ki "Bakın şu işe; kayada barındığımızda balığı unutmuştum. Onu aklımdan çıkarmama sebep olan ve bana unutturan Şeytandan başkası değildir. Balık da tuhaf bir şekilde denize doğru yol alıp gitti."

(Kehf 18/64)

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا

Musa: "İşte bizim aradığımız da bu ya" dedi. Hemen geldikleri yoldan gerisin geriye döndüler.

(Kehf 18/65)

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا اتَّبِعَهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا

Sonra kullarımızdan bir kulu buldular. Ona katımızdan bir ilim öğreterek ikramda bulunmuştuk.

(Kehf 18/66)

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَني مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا

Musa dedi ki "Sana öğretilen doğruya ulaştırın bilgiden bana öğretmen için senin yanında kalsam olmaz mı?"

(Kehf 18/67)

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

"Sen benimle birlikte olmaya dayanamazsın" dedi.

(Kehf 18/68)

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا

"İç yüzünü bilmediğin bir şeye nasıl dayanacaksın?"

(Kehf 18/69)

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

Musa dedi ki: "Allah gerekli desteği verirse dayandığımı göreceksin, hiçbir konuda sana karşı çıkmayacağım."

(Kehf 18/70)

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

O da "Eğer yanımda kalacaksan, ben anlatıncaya kadar sakın bir şey sorma" dedi.

(Kehf 18/71)

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرَقَ أَهْلُهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
إِمْرًا

Bunun üzerine ikisi de kalkıp gittiler; derken bir gemiye bindiler. O kişi gemiyi deldi. Musa dedi ki "Onu, içindekileri boğmak için mi deldin? Doğrusu, çok garip bir durum meydana getirdin."

(Kehf 18/72)

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

"Sana demedim mi sen, benimle birlikte olmaya dayanamazsın?" dedi.

(Kehf 18/73)

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

Musa dedi ki "Unuttuğum şeyi yüzüme vurma; işimde beni zora sokma."

(Kehf 18/74)

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَذَاتِلَهُ قَالَ اقْتُلْتَنِي بِنَفْسٍ لَّيْسَ لِي بِنَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

Sonra yola koyuldular. Nihayet bir oğlan çocuğuyla karşılaştılar; o hemen çocuğu öldürdü. Musa dedi ki "Sen cana karşılık olmadan suçsuz birinin canına kıydın ha? Doğrusu, anlaşılmaz bir durum meydana getirdin."

(Kehf 18/75)

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

"Sana demedim mi benimle birlikte olmaya dayanamazsın?" dedi.

(Kehf 18/76)

قَالَ إِنْ سَأَلْتكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا

Musa dedi ki "Bir daha sana bir şey sorarsam benimle arkadaşlığı bitir; artık senden özür dileme hakkım bitmiş olur."

(Kehf 18/77)

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا آتَيْتَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَتَعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا هُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا

Sonra tekrar yola koyuldular. Bir kentin halkına varıp yiyecek istediler. Onlar bunları misafir etmeye yanaşmadı. Sonra orada yıkılmak üzere olan bir duvara rastladılar; hemen doğrultuverdi. Musa dedi ki "Anlaşsaydın emeğinin karşılığını alırdın."

(Kehf 18/78)

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

Dedi ki "İşte bu, benimle seni ayırır. Ama ben, dayanamadığın şeylerin içyüzünü sana bildireceğim.

(Kehf 18/79)

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

O gemi, denizde çalışan miskinlere aitti, yolları üstünde her gemiye zorla el koyan bir kral vardı; bu sebeple onu hasarlı hale getirmek istedim.

(Kehf 18/80)

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا

Oğlan çocuğuna gelince, anası babası inanıp güvenmiş mümin kimselerdi. Onları azgınlığa ve nankörlüğe sürüklemesinden korktuk.

(Ahkaf 46/17)

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَكْبِرَانِ اللَّهُ وَيَلْكَ أَمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Anasına, babasına şöyle diyen de vardır: "Yazık size! Tekrar diriltilmekle mi korkutuyorsunuz? Benden önce nice nesiller öldü de ne oldu?" Onlar ise, yardım ve destek için Allah'a yalvararak evladına: "Sana yazık oluyor; artık inan. Allah'ın verdiği söz doğrudur!" derler. Ama o, şöyle der: "Bu olsa olsa eskilerin masalları olur."

(Ahkaf 46/18)

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

Bu gibiler, daha önce gelip geçmiş insan ve cin toplumları içinden şu sözü hak edenlerdir: "Onlar kaybetmişlerdir."

(Kehf 18/81)

فَارَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكْوَةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

İstedik ki Rableri onu alsın da yerine, gelişmeye daha uygun bir yapıda ve daha merhametli olabilecek bir çocuk versin.

(Kehf 18/82)

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

Duvar ise şehirdeki iki yetim oğlanındı. Altında onlara ait bir gömü vardı. Babaları iyi bir kimse idi. Rabbin istedi ki erginlik çağına gelsinler de gömülerini çıkarsınlar. Bu, Rabbinin bir ikramıdır. Ben bunları, kendiliğimden yapmış değilim. İşte katlanmaya güç yetiremediğin işlerin iç yüzü budur."

(Kehf 18/83)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

Sana Zülkarneyn'i soruyorlar. De ki "Size ondan bir hatıra okuyacağım."

(Kehf 18/84)

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَاتَّبَعْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

Onu ülkesinde iyi bir makama getirmiş, her şeye bir yol bulma imkânı vermiştik.

(Kehf 18/85)

فَاتَّبَعَ سَبَبًا

Derken bir amaçla yola çıktı.

(Kehf 18/86)

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا
ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتُ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتُ تُتَّخَذُ فِيهِمْ حُسْنًا

Güneşin kaybolduğu yere ulaştınca güneşi, balçığa bulanmış bir su kaynağında batarken buldu. Orada bir toplulukla karşılaştı. “Bak Zülkarneyn!” dedik. “Onları sıkıntıya sokabileceğin gibi iyi de davranabilirsin.”

(Kehf 18/87)

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكَرًا

Dedi ki "Yanlış yapanı azaba uğratacağız. Sonra o, Rabbinin huzuruna çıkarıldığında Rabbi de ona, beklediği bir ceza verecektir.

(Kehf 18/88)

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

Ama kim inanıp güvenir ve iyi iş yaparsa onun için en güzel karşılık vardır. Bu gibilere kolay emirler vereceğiz."

(Kehf 18/89)

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا

Daha sonra, bir başka amaçla yola çıkmıştı.

(Kehf 18/90)

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا

Güneşin sürekli parlayıp durduğu yere kadar vardı. Baktı ki bir topluluğun üzerinde gözükyor; onunla o topluluk arasına örtü koymamışız.

(Kehf 18/91)

كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

İşte böyle; Biz o topluluğun her şeyini biliyorduk.

(Kehf 18/92)

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا

Sonra yine bir amaçla yola koyuldu.

(Kehf 18/93)

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

O iki barajın arasına varınca onların aşağısında söylenen sözü neredeyse hiç anlamayan bir topluluğa rastladı.

(Kehf 18/94)

قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

Dediler ki "Bak Zülkarneyn! Yecuc ile Mecuç burada doğal düzeni bozuyorlar. Sana vergi versek de bizimle onlar arasına bir set yapsan, olmaz mı?"

(Kehf 18/95)

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

Dedi ki "Rabbimin bana sağladığı imkân iyidir. Siz iş gücünüzle yardımcı olun; sizinle onların arasına bir set yapayım.

(Kehf 18/96)

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

Bana demir parçaları getirin." İki yakası eşitlenince "Ateşi körükleyin" dedi. Demiri ateşe çevirince "Bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim" dedi.

(Kehf 18/97)

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا

"Artık onu aşmaya güçleri yetmeyeceği gibi delmeye de güçleri yetmez."

(Kehf 18/98)

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

Zülkarneyn dedi ki "Bu Rabbimin bir ikramıdır. Rabbimin vaat ettiği gün gelince onu yerle bir eder. Rabbimin vaadi gerçektir.

(Enbiya 21/95)

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

Etkisizleştirdiğimiz bir kentin halkı mahrum kalır, eski hallerine dönemezler.

(Enbiya 21/96)

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ

Yecuc ile Mecuc'un kabirleri açılncaya kadar sürer. O zaman her bir tümsekten çıkar, hızla giderler.

(Enbiya 21/97)

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ إِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ
مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

Artık gerçek tehdidin vakti yaklaşmıştır. Birde bakarsın ki bu kâfirlerin gözleri fal taşı gibi açılmış "Yazık oldu bize, bunu hesaba katmamıştık, aslında yanlış yapıyorduk" diyorlar.

(Kehf 18/99)

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

O gün onlardan biri diğerinin içinde dalgalanacaktır. Sura üflenince de tamamını bir araya toplayacağız.

(Yasin 36/48)

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Şöyle de derler: "Doğru sözlü kişilerseniz o vaat ne zaman gerçekleşecek?"

(Yasin 36/49)

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

Aslında onlar, birbirleriyle çekişip dururlarken kendilerini yakalayacak yüksek bir sestен başka bir şey beklemiyorlar.

(Yasin 36/50)

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

O zaman kimseye bir tavsiyede bulunma imkânları olmaz, ailelerine de dönüp gidemezler.

(Yasin 36/51)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

Sûra üflenir, hemen mezarlarından kalkar ve hızlıca Rablerine doğru giderler.

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Vay halimize! Uyuduğumuz yerden bizi kim kaldırdı? Demek ki Rahman’ın vaadettiği şey buymuş, elçiler doğru söylemiş!” derler.

(Yasin 36/53)

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

O tek bir yüksek sestir, onlar derhal toplanacak, huzurumuza çıkarılacaklar.

(Kehf 18/100)

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا

O gün cehennemi de kâfirlerin önüne uzayıp gidecek şekilde çıkaracağız.

(Kehf 18/101)

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنِ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا

Kâfirler, gözleri perdeliymiş gibi zikrimden uzak duran ve onu dinlemeye bile dayanamayan kimselerdir.

(Hud 11/20)

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

Onlar yeryüzünde Allah’ı çaresiz bırakacak değillerdir. Allah ile aralarına girecek bir dostları da yoktur. O azap onlar için ikiye katlanacaktır. Onlar söz dinlemeye tahammül edemezler. Gerçekleri görecek halde değillerdir.

(Hac 22/72)

وَإِذَا تَنَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مِنَ ذَلِكَمُ النَّارِ وَعَدَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Onlara birbirini açıklayan ayetlerimiz okununca, görmezlikten gelen kafirlerin yüzündeki nefreti fark edersin. Kendilerine ayetlerimizi okuyanlara neredeyse saldıracak gibi olurlar. De ki “Sizi daha kötü duruma sokacak şeyi bildireyim mi? Cehennem ateşi!” Allah onu, kâfirlere söz vermiştir. Ne kötü hale gelmektir o.

(Zümer 39/45)

وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Allah tek başına anılınca Ahirete inanmayanların içleri daralır. O'nunla aralarına koyduklarından söz edilince de yüzleri güler.

(Casiye 45/23)

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Kendi arzusunu kendine ilah edineni gördün mü? Allah onu, bilgili olmasına rağmen sapık saymıştır. Sanki Allah onun kulağına ve kalbine mühür basmış, gözünün üstüne de perde çekmiştir. Allah kabul etmedikten sonra, kim onu doğru yolda sayabilir. Bilginizi kullanmayacak mısınız?”

(Kehf 18/102)

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
نَزْلًا

**Ayetleri görmezlikten gelen kâfirler, benimle kendi aralarına veliler olarak kullarımı
koyacaklarını mı sanıyorlar? Biz cehennemi, o kâfirlerin konak yeri yaptık.**

(Yasin 36/74)

وَاتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

Belki yardımlarını görürler diye Allah ile aralarına bir takım ilahlar koydular.

(Yasin 36/75)

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ

Oysa o ilahların onlara yardıma gücü yetmez. Ama onlar, ilahları için hazır askerdirler.

(Zümer 39/3)

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

Bilin ki saf din Allah'ın dinidir. Allah ile aralarına veliler koyanlar şöyle derler: "Biz bunlara sırf bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz." Allah, ihtilafa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Allah, yalancı ve nankör birini yola getirmez.

(Şura 42/9)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Yoksa Allah ile aralarına koyduklarını yakın dostlar mı edindiler? Asıl yakın dost Allah'tır; ölüleri O diriltir ve her şeyin ölçüsünü O koyar.

(Kehf 18/103)

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

De ki "İşleri en büyük zararlar kapacakları size haber vereyim mi?"

(Kehf 18/104)

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

Dünya hayatında güzel iş yaptıklarını sandıkları halde çalışmalarını hedefinden şaşanlardır."

(Araf 7/30)

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

Allah bir kesimin doğru yolda olduğunu onaylar. Bir kesim de sapık sayılmayı hak eder. Onlar şeytanları Allah'tan yakın konumda tutar, üstelik doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Zuhruf 43/36)

وَمَنْ يَعْتَسِمْ بِالرَّحْمَنِ يُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

Kim Rahman'ın Zikri'nden yüz çevirirse, başına bir şeytan sararız; o, onunla beraber olur.

(Zuhuf 43/37)

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

Şeytanlar bu gibileri yoldan çevirirler ama bunlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Mucadele 58/18)

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

Allah onları, kabirlerinden kaldırdığı gün, ellerinde bir şey kaldığını sanarak size ettikleri yemin gibi Allah'a da yemin edeceklerdir. Dikkatli olun, onlar yalancı kimselerdir.

(Mucadele 58/19)

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Şeytan, onları etkisi altına almış ve Allah'ın Zikrini unutturmuştur. Onlar, şeytandan yanadırlar. Dikkatli olun; umduğunu bulamayacaklar şeytandan yana olanlardır.

(Kehf 18/105)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا

Onlar, Rablerinin âyetlerini ve O'nunla karşılaşmayı göz ardı etmekte direnenlerdir. Bu yüzden yaptıkları işler boşa gider. Kıyamet gününde onlar için artık tartı kurmayız. “

(Al-i İmran 3/21)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Allah'ın ayetlerini görmezlikte direnenlere, haklı bir sebep olmadan nebilere öldürenlere, adaleti emredenleri öldürenlere acı veren bir azabın müjdesini ver.

(Al-i İmran 3/22)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

Çalışmaları, dünyada da ahirette de boşa çıkacak olanlar onlardır. Onlara yardım edecek hiç kimse de olmayacaktır.

(Araf 7/147)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ayetlerimiz karşısında ve ahirete varma hakkında yalana sarılanların amelleri boşa gider. Onlar karşılık olarak yaptıklarından başkasını mı bulacaklar?"

(Muhammed 47/32)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمْ

Ayetleri görmezlikten gelenler ve Allah'ın yolundan engelleyenler, doğruları açıkça gördükleri halde Elçi'ye ters düşenler, Allah'a zarar veremezler. Allah, onların işlerini boşa çıkaracaktır.

(Kehf 18/106)

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا

İşte böyle. Ayetleri görmezlikte direnmelerine karşılık cezaları cehennemdir. Onlar, âyetlerimi ve elçilerimi hafife almışlardır.

(Kehf 18/56)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُؤًا

Biz elçileri sırf müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz. Kâfirlik ederek ayetleri görmezden gelenler, uydurma şeylerle gerçekleri ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Onlar ayetlerimi ve kendilerine yapılan uyarıları hafife aldılar.

(Mümin 40/83)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Onlara gönderilen elçiler apaçık belgelerle gelince, kendilerindeki ilimle şımardılar. Hafife aldıkları şey onları kuşatıverdi.

(Mümin 40/84)

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

Baskınımızı görünce şöyle dediler: "Allah'ın tek olduğuna inandık; ona ortak saydıklarımızı inkâr ettik."

(Mümin 40/85)

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْكَافِرُونَ

Ama baskınımızı görünce inanmalarının onlara bir faydası olmadı. Bu, Allah'ın kulları hakkında, öteden beri yürürlükte olan sünnetidir. Ayetleri görmezlikten gelen kâfirler, işte o son noktada kaybederler.

(Kehf 18/107)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

İnanıp güvenen ve iyi iş yapanlara gelince, Firdevs cennetleri onların konaklayacakları yer olacaktır.

(Müminun 23/1)

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

Müminler/inanıp güvenenler, kesinlikle umduklarına kavuşacaklardır.

(Müminun 23/2)

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

Onlar, namazlarında derin bir saygı içinde olanlardır.

(Müminun 23/3)

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

Onlar, boş şeylerden kaçınanlardır.

(Müminun 23/4)

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

Onlar, zekât için faaliyette bulunanlardır.

(Müminun 23/5)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَاهِهِمْ حَافِظُونَ

Onlar, edep yerlerini ve çevresini koruyanlardır.

(Müminun 23/6)

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

Ancak hür eşlerine veya müminlerin hâkimiyetinde olan esir eşlerine karşı korumaları gerekmez. Çünkü bundan dolayı ayıplanmazlar.

(Müminun 23/8)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

Ayrıca müminler, emanetlerine ve sorumluluklarına riayet edenlerdir.

(Müminun 23/9)

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

Onlar, namazlarını sürekli kılarlar.

(Müminun 23/10)

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

İşte onlar sahip olacak olanlardır.

(Müminun 23/11)

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Onlar Firdevs cennetlerine varis olacaklar, onlar orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Kehf 18/108)

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَالًا

Onlar orada ölümsüz olacaklar, oradan ayrılmayı istemeyeceklerdir.

(Hud 11/105)

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

Allah'ın izni olmadan kimsenin konuşamayacağı gün geldiğinde kimileri mutsuz kimileri de mutlu olacaktır.

(Hud 11/106)

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

Mutsuzlar, o ateşte olacaklardır; orada nefesleri hırıltılı ve derindendir.

(Hud 11/107)

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ

Rabbin farklı tercihte bulunmazsa; onlar, gökler ve yer durdukça, orada ölümsüz olarak kalırlar. Senin Rabbin irade ettiği her şeyi yapacak güçtedir.

(Hud 11/108)

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا ففِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ

Mutlu edilenler ise Cennet'te olacaklardır. Rabbin farklı tercihte bulunmazsa; onlar, gökler ve yer durdukça, bitip tükenmeyecek bir ödül ile orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Kehf 18/109)

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

De ki "Rabbimin kelimeleri için denizler mürekkep olsaydı, bir o kadarımı daha ona katsaydık, Rabbimin kelimeleri tükenmeden deniz tükenirdi."

(Lokman 31/27)

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٍ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Yeryüzündeki ağaçlar kalem, denizler mürekkep olsa ve arkasından yedi deniz eklense yine de Allah'ın sözleri bitmez. Allah güçlüdür, doğru karar verir.

(Kehf 18/110)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

De ki "Ben de tıpkı sizin gibi insanım. Bana ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunmaktadır. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa iyi iş yapsın ve tek olan Rabbine kullukta, hiçbir şeyi O'na ortak saymasın."

(Enam 6/50)

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبَعِ إِلَّا
مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

De ki “Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum. Gizli bilgileri de bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Bana ne vahyedilirse ben ona uyarım.” De ki “Gören ile görmeyen bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?”

(Fussilet 41/6)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا
وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

De ki “Ben de sizin gibi insanım. Bana bildirilen sadece şu: İlahınız tek ilahtır; doğrudan ona yönelin ve günahlarınızı bağışlamasını isteyin. Ortak koşanların vay haline!”